

for, at den haandværksmæssige Del af Uddannelsen, som maa anses for at være af allerstørste Betydning, let kunde lide derved.

Efter de seneste Overvejelser af Spørgsmaalet har Ministeriet dog bestemt sig for at bryde helt med Fordringen om, at Underofficersstillingen skal være et Gennemgangsled for Maskineleverne, for at de kunne opnaa at blive Maskinofficerer, idet man formener at have fundet en anden Udvej til Sikringen af den haandværksmæssige Uddannelse i Faget.

Den paatænkte ny Ordning, som vil fremgaa i sine Enkeltheder af nærværende Lovforslag, kan i store Træk angives saaledes:

Skolen for Skibbygning og Maskinvæsen vedbliver at virke paa det nærmeste efter samme Plan som nu, men i Stedet for at udnævnes til med Underofficerer ligestillede Maskinasstenter eller Sømineasstenter efter bestaaet Afgangsprøve, udnævnes Maskineleverne fremtidig til Ingeniøraspiranter, det vil sige til Bestillingsmænd, som i militær Henseende ville blive ligestillede med Kadetter og Reserveløjnantslevere. Benævnelsen „Ingeniøraspirant“ er valgt, fordi man, som det vil fremgaa af Lovforslaget, har imødeføjet en af Embedsmændene i de omhandlede Korpser meget ønsket Ændring af Benævnelsen „Mester“ til „Ingeniør“. Ved at give Ingeniøraspiranterne den ovennævnte militære Charge, har man i Lovforslagets § 18 kunnet forpligte dem til at deltage personlig i Arbejdet, jaavel om Bord i Skibenes Maskiner som ogsaa i Land paa Orlogsværftets Maskinværksteder, hvorigennem man altsaa har kunnet fastholde den særdeles vigtige haandværksmæssige Uddannelse af de fra Skolen kommende Elever, forinden de udnævnes til Embedsmænd i Korpserne.

Den ny Ordning omfatter endvidere Oprettelsen af Underofficersklasser under Sømine- og Maskinkorpset, svarende til de eksisterende Underofficersklasser i Artilleri- og Matroskorpset. Førstnævnte Underofficersklasser rekrutteres fremtidig ligesom førstnævnte, nemlig fra Søværnets Underofficersskole, paa hvilken der oprettes en Maskinafdeling. Dette kan udføres for en meget ringe Beføstning, blandt andet fordi der haves Plads og Inventar paa nævnte Skole til Modtagelsen af en saadan Deling.

Endelig skal der endnu kun gøres kortelig Rede for Forskellen mellem Sammenfætningen af Søminekorpsets Depot paa den gældende Ordningslov og paa Lovforslagets § 23. Forskellen fremkommer hovedsagelig derved, at man har fundet det hensigtsmæssigere at oversføre en Del af det for Tiden under Depotet staaende Personel til Korpset. Der

opnaas nemlig herved at samle alt det Søminepersonel, der er bestemt til at kunne udkommanderes med Flaadens Skibe, Minespærringerne m. m. i Korpset, hvor det rettest hører hjemme. Tilbage i Depotet bliver da kun det Personel, som udelukkende er bestemt til at skulle forrette Tjeneste i Værkstederne, og Benævnelsen for dette Personel er da samtidig forandret til at være i Overensstemmelse med de Benævnelser, som benyttes for det tilsvarende Personel ved Orlogsværftets øvrige Værksteder.

Til § 31.

I Lovforslagets § 31, der omhandler Søofficersskolen, er der foretaget forskellige Ændringer i den for Tiden bestaaende Ordning.

For det første har man fundet det ønskeligt at foretage nogle Ændringer i den gældende Lovs Betingelser for at kunne indstille sig til Afgangsprøven ved Skolen, idet disse Ændringer dog ikke ere af gennemgribende Art eller tilfugte en Forandring af selve Principet i de nugældende Betingelser for Udgangen.

Søværnsloven af 1880 fastsætter ligesom Ordningsloven af 1868 som første Betingelse for at kunne indstille sig til Afgangsprøven, at Aspiranten skal være i Besiddelse af den Søfart, der udfordres til at opnaa Halvbe-farenhedsgraden, eller have tjent som Værling efter det fyldte 14de Aar, som Menig eller som Underofficer mindst 9 Maaneder til Orlogs og fra denne Tjeneste medbringe gode Vidnesbyrd. Begge de her anførte Arter af Søfart kunne udfyldes hinanden, og 1 Maanedes Orlogsfart regnes da lig 2 Maanedes anden Fart.

Denne Bestemmelse har i Løbet af de ca. 32 Aar, hvori den har været gældende, i flere Retninger vist sig mindre hensigtsvarende. I hvorvel det nemlig maa betragtes som en Fordel fremfor tidligere Ordninger, at Aspiranten til Søofficersskolen bliver prøvet til Søs, forinden han forbereder sig endeligt til at gaa op til Afgangsprøven, saa har det paa den anden Side vist sig, at den lange Tid, i Reglen mindst 1 Aar, hvori Skoleundervisningen afbrydes for at den befalede Søfart kan erhverves, sætter de unge Menneker meget tilbage med Hensyn til deres Skolekundskaber og gør det vanskeligt for dem at naa frem vel forberedte til Prøven i en passende Alder. Det maa derfor i Henhold til de indvundne Erfaringer anses for ønskeligt, at den forberedende Tjenestetid til Søs forkortes, og dette saa meget mere fordi, at der paa Grund af det Standpunkt,